

6. Slastenyn V. A. O sovremennykh podkhodakh k podgotovke pedahoha / V. A. Slastenyn, N. H. Rudenko // Pedahohyka. – 1999. – № 6. – S. 55–62.
7. Sokolov A. V. Obshchaia teoriia sotsyalnoi kommunykatsyy / A. V. Sokolov. – SPb. : Yzd-vo V. A. Mykhailova, 2002. – 461 s.
8. Iakovleva N. V. Psikhologicheskaya kompetentnost y ee formirovaniye v protsesse obucheniya v vuze : dyss. ... kand. psikh. nauk / N. V. Yakovleva. – Yaroslavl, 1994. – 277 s.

Удот В. Ф. Обоснование структуры и индикаторных показателей готовности будущего воспитателя учреждения дошкольного образования к взаимодействию с семьями участников боевых действий

В статье раскрыта сущность понятия «готовность будущих воспитателей к взаимодействию с семьями участников боевых действий». Научно обоснована структура готовности будущего воспитателя к взаимодействию с семьями участников боевых действий. Охарактеризованы основные структурные компоненты готовности: когнитивный, мотивационный, инструментально-операционный, деятельностный. Описаны критерии готовности: сформированность необходимых знаний; сформированность профессионально важных ценностей, интересов и мотивов; сформированность профессиональных умений; непосредственное осуществление эффективного взаимодействия с семьями участников боевых действий в процессе педагогической деятельности. Определены показатели готовности будущих воспитателей к взаимодействию с такими семьями. Выделены уровни готовности к данному виду деятельности: высокий (творческий), оптимальный (достаточный), средний (допустимый), низкий (критический). Определена схема профессиональной готовности будущих воспитателей учреждений дошкольного образования к взаимодействию с семьями участников боевых действий.

Ключевые слова: готовность, взаимодействие, семья участника боевых действий, готовность будущих воспитателей к взаимодействию с семьями участников боевых действий, компоненты готовности будущих воспитателей к взаимодействию с СУБД, критерии готовности будущих воспитателей к взаимодействию с СУБД, показатели готовности будущих воспитателей к взаимодействию с СУБД, уровни готовности будущих воспитателей к взаимодействию с СУБД.

Udot V. F. Theoretical grounding of the structure and indicative features of readiness of the future teacher of the preschool educational institution for interaction with the families of combatants

The article reveals the essence of the concept of "readiness", "the readiness of the future teacher to interact with the families of combatants". The structure of the readiness of the future educator to interact with the families of combatants is scientifically substantiated. The main structural components of readiness are characterized: cognitive, motivational, instrumental, operational, activity orientated. The following criteria of readiness are described: the formation of necessary knowledge; the formation of professionally important values, interests and motives; the formation of professional skills; direct realization of effective interaction with the families of combatants in the educational process. The indicators of readiness of future educators for the interaction with the families of combatants are determined. Levels of readiness for this activity are distinguished: high (creative), optimal (sufficient), average (acceptable), low (critical). The scheme of professional readiness of future educators of pre-school educational establishments for the interaction with families of combatants is outlined.

Key words: readiness, interaction, family of combatants, readiness of future educators to interact with families of combatants, components of readiness of future educators for interaction with families of combatants, criteria of readiness of future educators for the interaction with families of combatants, indicators of readiness of future educators for the interaction with families of combatants, levels of readiness of future educators to interact with families of combatants.

УДК 378.14

Фещук А. М.

**ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ ПРИКЛАДНОЇ МЕХАНІКИ
ДО МІЖНАРОДНОЇ АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ**

У статті порушено проблему активізації міжнародної академічної мобільності майбутніх фахівців із прикладної механіки та її вплив на підготовку конкурентоспроможного фахівця. Уточнено поняття «міжнародна академічна мобільність» та визначено можливості, які надає майбутнім фахівцям участь у програмах міжнародної академічної мобільності. Проаналізовано поняття «готовність до діяльності», що є умовою успішного виконання діяльності та «готовність майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності» як системи зі складною багатокomпонентною структурою, що відображає сформованість мотиваційної, когнітивної, діяльнісної, комунікативної, орієнтаційної, оціночної, результативної, емоційно-вольової характеристик у процесі професійної підготовки у вищому технічному навчальному закладі. Визначено характеристики та компоненти готовності майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності відповідно до специфіки їхньої професійної підготовки.

Ключові слова: міжнародна академічна мобільність, майбутній фахівець із прикладної механіки, готовність до діяльності, вищий технічний навчальний заклад, професійна підготовка, ініціативна підготовка, інженерія, готовність до міжнародної академічної мобільності.

На сучасному етапі реформування системи вищої освіти підготовка фахівців із прикладної механіки потребує кардинальних змін, які сприятимуть формуванню фахівця нового покоління, професійно мобільного, здатного до постійного саморозвитку, освоєння нових знань, опанування інформації і, що не менш важливо, здатного реагувати на швидкі зміни, які відбуваються у сфері прикладної механіки та механічної інженерії.

Як зазначає Л. З. Тархан, професійна підготовка вважається ефективною лише за умови формування професійно мобільного кваліфікованого працівника, який має високий рівень знань, професіоналізм, моральні якості, вміє діяти у відповідних ситуаціях адекватно, застосовуючи набуті знання [9, с. 64].

Не менш важливими чинниками, що впливають на реформування системи професійної підготовки майбутніх фахівців із прикладної механіки, є швидкі темпи науково-технічного прогресу, інновації в галузі інженерії, зростаючі вимоги роботодавців, посилення конкуренції на вітчизняному та світовому ринках праці.

Інтеграція вітчизняної системи вищої освіти в міжнародний освітній простір зумовлює й активізацію процесу міжнародної академічної мобільності, що, у свою чергу, посилює конкурентоспроможність майбутніх фахівців із прикладної механіки на європейському ринку праці. Тому на сьогодні актуальним є питання готовності майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності.

Питання академічної мобільності розглядаються у працях В. І. Астахової (тенденції розвитку академічної мобільності українських студентів), О. А. Болотської (розвиток міжнародної академічної мобільності студентів), С. В. Вербицької (організація академічної мобільності), В. Вертегел (проблеми академічної мобільності в контексті підготовки конкурентоспроможних фахівців), Ю. В. Грищук (проблеми та перспективи міжнародної академічної мобільності в Україні), В. А. Триндюк (формування готовності до академічної мобільності у студентів вищого технічного навчального закладу).

Серед закордонних науковців проблеми академічної мобільності досліджувалися у працях С. Маргінсон, Ф. Мюхе, Дж. Найт, У. Тайклер.

Мета статті – проаналізувати стан готовності майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності в сучасному вищому технічному навчальному закладі.

Залучення студентів до міжнародної академічної мобільності є одним із показників ефективної роботи вищого навчального закладу та пріоритетних напрямів його міжнародної та освітнянської діяльності, з метою покращення якості освіти, забезпечення підвищення ефективності наукових досліджень, удосконалення системи управління, підвищення конкурентоспроможності випускників на вітчизняному та міжнародному ринках освітніх послуг та праці, а також застосування досвіду зарубіжних вищих навчальних закладів [1, с. 257–258].

У Національному освітньому глосарії мобільність розглядається як один із ключових принципів формування європейських просторів вищої освіти досліджень, що передбачає різноманітні можливості для вільного переміщення студентів, викладачів, дослідників, адміністраторів у цих просторах з метою академічного і загальнокультурного взаємозбагачення, слугує забезпеченню цілісності зазначених європейських просторів [6, с. 35].

Відповідно до Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність», Постанова Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, міжнародна академічна мобільність визначається як академічна мобільність, право на яку реалізується учасниками освітнього процесу закладів вищої освіти (наукових установ) України та закладах вищої освіти (наукових установах) поза межами України, а також іноземними учасниками освітнього процесу іноземних закладів вищої освіти (наукових установ) в українських закладах вищої освіти (наукових установах) [8, с. 2].

У відповідності до сучасних освітніх реалій в Україні міжнародна академічна мобільність набуває нового значення та особливої важливості. Як зазначає Л. Колесник, міжнародна академічна мобільність – можливість переміщатися в освітні та науково-дослідні центри інших країн, з метою обміну досвідом, отримання тих можливостей, які є недоступними у своїй країні, подолання національної замкнутості та набуття світових перспектив [5, с. 169–170].

Участь студентів у програмах міжнародної академічної мобільності дає змогу:

- одержати диплом закордонного університету;
- одержати додаткові знання в галузі інженерії;
- отримати професійний досвід роботи;
- отримати змогу користуватися сучасними обладнаннями;
- покращити рівень володіння іноземною мовою;
- отримати знання про іноземну культуру, звичаї, правила поведінки.

Питання пошуку засобів, які могли б забезпечити ефективність процесу міжнародної академічної мобільності, є актуальним на сьогоднішній день. Однак важливим є не просто залучення студентів до міжнародних програм, а формування готовності студентів до міжнародної академічної мобільності.

Поняття «готовність» тлумачать з різних точок зору: як умову успішного виконання діяльності; як вибірково активність, що налаштовує особистість на майбутню діяльність; як регулятор діяльності; як придатність до діяльності, наявність певних здібностей; як психологічний стан, який виникає у суб'єкта для задоволення певної потреби [3, с. 53].

У педагогічному словнику «готовність до діяльності» визначається як складна динамічна система, що включає інтелектуальні, емоційні, мотиваційні та вольові сторони психіки. Основною формою готовності вважається установка, до складу якої входять моделі ймовірної поведінки, визначення оптимальних способів діяльності, оцінка власних можливостей в їх відповідності з можливими труднощами та необхідності досягнення певного результату [4, с. 55].

У науковій літературі велику увагу приділено конкретним видам готовності: до діяльності (О. М. Скоро-багата), до професійної діяльності (С. М. Стрельбицька), до творчої діяльності (Я. В. Чеботова), до педагогічної діяльності (Т. А. Садова) та ін. Однак проблема готовності майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності є недослідженою.

У дисертаційному дослідженні В. А. Триндюк поняття «готовність студентів вищого технічного навчального закладу до академічної мобільності» розглядається як інтегративна особистісна характеристика, що відображає: сформовані стійкі мотиваційні настанови, володіння психологічними знаннями й навиками, механізмами саморегуляції і самоорганізації; потребу застосовувати знання техніки і технологій, професійно спрямовані та мовні (іншомовні) навички на практиці в самостійній діяльності з планування й ефективної реалізації навчальної і професійної діяльності; здатність успішно контактувати із суб'єктами освітнього процесу, обирати і реалізовувати адекватні стратегії і тактики взаємодії [10, с. 53–54].

У контексті нашого дослідження готовність майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності розглядаємо як систему зі складною багатокомпонентною структурою, що відображає сформованість мотиваційної, когнітивної, діяльнісної, комунікативної, орієнтаційної, оціночної, результативної, емоційно-вольової характеристик у процесі професійної підготовки у вищому технічному навчальному закладі.

У цій площині розглянемо компоненти готовності майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності відповідно до специфіки їхньої професійної підготовки:

– *Мотиваційний компонент* – відображає сформованість мети, потреби для участі в програмах академічної мобільності. Ознаками сформованості даного компоненту є позитивне ставлення, почуття обов'язку, відповідальність за діяльність, що виконується з метою наближення до можливості участі у програмах міжнародної академічної мобільності. Як зазначають І. В. Хом'юк, М. Б. Ковальчук, професійна мотивація є сукупністю чинників і процесів, які, знаходячи відбиток у свідомості, спонукають і направляють особистість до вивчення майбутньої професійної діяльності [11, с. 306]. Однак не менш важливим є той факт, що студенти втрачають зацікавленість у своїй майбутній професійній діяльності, оскільки не бачать перспектив працевлаштування та кар'єрного зростання. По відношенню до процесу професійної підготовки рівень мотивації студентів першого курсу до моменту отримання бакалаврського рівня вищої освіти суттєво відрізняється. Мотивація студентів-першокурсників характеризується високим рівнем зацікавленості, продуктивності, позитивним відношенням. Однак на 2–4 курсах вивчення профільних (технічних) дисциплін, у процесі засвоєння яких у студентів виникають певні труднощі, відходить на другорядний план. Задля заохочення студентів до участі в програмах міжнародної академічної мобільності застосовуються наступні стимулюючі фактори: можливість отримання подвійного диплома, доступ до наукових робіт, досліджень світового значення, можливість вивчення додаткових дисциплін, які мають важливе значення для подальшого професійного розвитку майбутнього фахівця, можливість вивчення іноземної мови у процесі спілкування з носіями мови та вдосконалення професійно орієнтованої іншомовної комунікативної компетентності.

Когнітивний компонент – відображає наявність знань та уявлень. Як, наприклад, у звіті, представленому Львівським національним університетом Івана Франка, зазначається, що відбір студентів, номінованих на участь у програмі мобільності Erasmus+, здійснюється комісією за наступними критеріями: академічна успішність (50%), знання мови (30%), мотивація (10%), суспільна активність / залучення до наукової діяльності (10%) [12]. З огляду на це можна стверджувати, що майбутній фахівець із прикладної механіки повинен мати високий рівень академічної успішності (знання інженерних дисциплін) і, що не менш важливо, мати ґрунтовні знання з певної іноземної мови. Іншомовна підготовка сприяє підвищенню рівня успішності студентів і збільшенню можливостей участі в міжнародних програмах академічної мобільності, оскільки є невід'ємною складовою частиною процесу професійної підготовки майбутніх фахівців із прикладної механіки, інструментом накопичення професійних знань та збільшення можливостей реалізації завдань і проблем професійного характеру. Майбутній фахівець із прикладної механіки має орієнтуватися на роботу з новітніми технологіями, виконання досліджень з актуальних питань і пошуку технічно грамотних рішень. Відповідно до даного критерію знання з профільних дисциплін, професійно орієнтована іншомовна підготовка, залучення до наукових досліджень є пріоритетним у фаховій підготовці майбутніх фахівців із прикладної механіки.

– *Діяльнісний компонент* – передбачає володіння певними вміннями та навиками, що відображають готовність майбутнього фахівця з прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності. Сюди відносяться вміння аналізувати інженерні завдання, проектувати та розробляти інженерні рішення, проводити дослідження, використовувати сучасне обладнання, ефективно діяти індивідуально та в командній роботі та ін. Відповідно до діяльнісного компоненту готовність майбутніх фахівців із прикладної механіки починає формуватися з першого року навчання.

– *Орієнтаційний компонент* – відображає знання й уявлення про особливості та умови участі в програмах міжнародної академічної мобільності, її вимоги. Основою даного компоненту є певні принципи, переконання, погляди та здатність діяти відповідно до них.

– *Оцінно-результативний компонент* – відображає вміння оцінювати себе, свою власну діяльність, рівень своєї професійної підготовки. Від умінь оцінювати власну діяльність об'єктивно залежить подальше вдосконалення рівня професійної підготовки. Важливо зазначити, що найвищий рівень задоволеністю обраною професією майбутніми фахівцями з прикладної механіки спостерігається на першому курсі, але з часом знижується, а то й зовсім зникає. Саме тому, відповідно до даного компоненту, готовність до міжнародної академічної мобільності у багатьох студентів знижується, оскільки відбувається усвідомлення мотивів навчання, змісту майбутньої професійної діяльності, зміна пріоритетів і небачення себе у цій професії, відсутність престижності, можливості гідного заробітку. Тому чинник «майбутня професія – можливість саморозвитку, самовдосконалення та самореалізації», на думку О. Перепелиці, є свідченням бачення студентами реальної перспективи самореалізації [7, с. 145], в нашому випадку – через участь у програмах міжнародної академічної мобільності.

– *Емоційно-вольовий компонент* – відображає вміння керувати собою, самоконтроль, вміння долати перепони, показувати результативність, проявляти рішучість, ініціативу. Саме тому основним завданням, що стоїть перед викладачами, є всебічна підтримка майбутніх фахівців у всіх видах навчальної діяльності, що, на жаль, проявляється не завжди і негативно впливає на формування вольових якостей студентів.

У контексті нашого дослідження слушними є слова студента, майбутнього фахівця з прикладної механіки, який отримав досвід участі в програмі міжнародної академічної мобільності: «Отже, після такого відрядження рівень кваліфікації зростає в рази. Маючи уявлення про своє майбутнє, можна визначитися: чи бажаєш працювати у своїй галузі, що потрібно робити, щоб бути конкурентоспроможним на європейському ринку тощо. Наявність гранту не лише свідчить про старанність студента і бажання працювати – в майбутньому вона дає більше шансів знайти роботу за фахом з можливостями кар'єрного та фінансового зростання. Erasmus+ – це можливість бути кращим, бути на крок попереду» [2].

Висновки. Отже, на основі проведеного дослідження можна стверджувати, що готовність майбутніх фахівців із прикладної механіки до міжнародної академічної мобільності є станом, який забезпечує ефективну активізацію набутих знань, умінь, навичок і професійно важливих якостей особистості в умовах участі в програмах міжнародної академічної мобільності та потребує постійної підтримки та розвитку.

Використана література:

1. Вертегел В. Проблема академічної мобільності в контексті підготовки конкурентоспроможних фахівців / В. Вертегел // Проблеми підготовки сучасного вчителя. – 2014. – № 10. – Ч. 2. – С. 257–258.
2. Ільченко Р. Erasmus+ – це можливість стати кращим / Р. Ільченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kpi.ua/1725-1>
3. Коваль Т. В. Компоненти готовності вчителя до роботи з батьками в поліетнічному середовищі / Т. В. Коваль // Психолого-педагогічні проблеми сільської школи : збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. – Умань, 2011. – Вип. 39. – Частина 1. – С. 53.
4. Коджаспирова Г. М. Словарь по педагогике / Г. М. Коджаспирова, А. Ю. Коджаспиров. – М. : ИКЦ «МарТ». – 2005. – С. 55.
5. Колесник Л. А. Международная академическая мобильность украинской молодежи в мировом контексте / Л. А. Колесник // Восток Европы. – 2015/1. – С. 169–170.
6. Національний освітній глосарій: вища освіта / авт. уклад. : В. М. Захарченко, С. А. Калашнікова, В. І. Луговий, А. В. Ставицький, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова ; за ред. В. Г. Кременя. – 2-е вид., перероб. і доп. – Київ : ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2014. – С. 35.
7. Перепелиця О. Оцінка задоволеності студентів медичного коледжу майбутньою професією / О. Перепелиця // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. – Серія «Педагогічні науки». – 2016. – Випуск 3–4 (48–49). – С. 145.
8. Положення про порядок реалізації прав на академічну мобільність : Постанова Кабінету Міністрів України № 579 від 12 серпня 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248409199>.
9. Тархан Л. З. Теоретические и методические основы формирования дидактической компетентности будущих инженеров-педагогов : дис. ... доктора пед. наук : 13.00.04 / Л. З. Тархан. – Київ, 2008. – С. 64.
10. Триндюк В. А. Формування готовності до академічної мобільності у студентів вищого технічного навчального закладу : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / В. А. Триндюк. – Луцьк, 2017. – С. 53–54.
11. Хом'юк І. В. Професійна мотивація як засіб забезпечення професійної мобільності / І. В. Хом'юк, М. Б. Ковальчук // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2011. – № 4–5 (14–15). – С. 306.
12. Krayevska O. Erasmus+ ICM Projects Implementation at the Ivan Franko National University of Lviv : Key Documents, Support and Recognition [Electronic resource]. – Access mode : <http://international.lnu.edu.ua>.

References:

1. Verthel V. (2014). Problema akademichnoi mobilnosti v konteksti pidhotovky konkurentospromozhnykh fakhivtsiv [The problem of academic mobility in the context of the training of competitive professionals]. Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia, № 10 (Ch. 2), S. 257–258. [in Ukrainian]

2. Ilchenko R. (2017). Erasmus+ – tse mozhlyvist staty krashchym [Erasmus+ – is an opportunity to become better]. Retrieved from <http://kpi.ua/1725-1> [in Ukrainian]
3. Koval T. V. (2011). Komponenty hotovnosti vchytelia do roboty z batkami v polietnichnomu seredovyschi [Components of teacher's readiness to work with parents in multi-ethnic environment]. *Psykholoho-pedahohichni problemy sil'skoї shkoly : zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Pavla Tychyny*. Uman. Vyp. 39, chastyna 1. S. 53. [in Ukrainian]
4. Kodzhaspirova G. M., Kodzhaspirov A. Ju. (2005). *Slovar po pedagogike* [Dictionary of Pedagogy]. Moskva. S. 55. [in Russian]
5. Kolesnik L. A. (2015). Mezhdunarodnaja akademicheskaja mobil'nost' ukrainskoj molodezhi v mirovom kontekste [International academic mobility of Ukrainian youth in a global context]. *Vostok Evropy*. S. 169–170. [in Russian]
6. Natsionalnyi osvittii hlosarii: vyshcha osvita [National Education Glossary: Higher Education] / 2-e vyd., pererob. i dop. / avt. uklad. : V. M. Zakharchenko, S. A. Kalashnikova, V. I. Luhovyi, A. V. Stavitskyi, Yu. M. Rashkevych, Zh. V. Talanova / Za red. V. H. Kremenia. S. 35. [in Ukrainian]
7. Perepelytsia O. (2016). Otsinka zadovolenosti studentiv medychnoho koledzhu maibutnoiu profesiieiu [Assessment of medical college students' satisfaction with the future profession]. *Neperervna profesiina osvita: teoriia i praktyka. Seriia: Pedahohichni nauky*. Vyp. 3–4 (48–49). S. 145. [in Ukrainian]
8. Polozhennia pro poriadok realizatsii prav na akademichnu mobilnist [Regulation on the procedure for the realization of rights to academic mobility]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 579 vid 12 serpnia 2015 roku*. Retrieved from: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248409199> [in Ukrainian]
9. Tarhan L. Z. (2008). Teoreticheskie i metodicheskie osnovy formirovaniia didakticheskoi kompetentnosti budushhih inzhenerov-pedagogov [Theoretical and methodological foundations for the formation of the didactic competence of future engineers and educators]. *Dis. ...doktora ped. nauk : 13.00.04*. Kyiv. S. 64. [in Russian]
10. Tryndiuk V. A. (2017). Formuvannia hotovnosti do akademichnoi mobilnosti u studentiv vyshchoho tekhnichnoho navchalnoho zakladu [Formation of readiness for academic mobility of students of higher technical educational institution]. *Dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04*. Luts'k. S. 53–54. [in Ukrainian]
11. Khom'uk I. V., Kovalchuk M. B. (2011). Profesiina motyvatsiia yak zasib zabezpechennia profesiinoi mobilnosti [Professional motivation as a means of ensuring professional mobility]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii*, № 4–5 (14–15). S. 306. [in Ukrainian]
12. Krayevska O. Erasmus+ ICM Projects Implementation at the Ivan Franko National University of Lviv: Key Documents, Support and Recognition [Electronic resource]. – Retrieved from: <http://international.lnu.edu.ua>.

Фещук А. М. Готовность будущих специалистов по прикладной механике к международной академической мобильности

В статье затронута проблема активизации международной академической мобильности будущих специалистов по прикладной механике и ее влияние на подготовку конкурентоспособного специалиста. Уточнено понятие «международная академическая мобильность» и определены возможности, которые предоставляет будущим специалистам участие в программах международной академической мобильности. Проанализированы понятия «готовность к деятельности», что является условием успешного выполнения деятельности, и «готовность будущих специалистов по прикладной механике международной академической мобильности» как системы со сложной многокомпонентной структурой, которая отражает сформированность мотивационной, когнитивной, деятельностной, коммуникативной, ориентационной, оценочной, результативной, эмоционально-волевой характеристик в процессе профессиональной подготовки в высшем техническом учебном заведении. Определены характеристики и компоненты готовности будущих специалистов по прикладной механике к международной академической мобильности в соответствии со спецификой их профессиональной подготовки.

Ключевые слова: международная академическая мобильность, будущий специалист по прикладной механике, готовность к деятельности, высшее техническое учебное заведение, профессиональная подготовка, иноязычная подготовка, инженерия, готовность к международной академической мобильности.

Feshchuk A. M. Readiness of future specialists in applied mechanics for international academic mobility

The article touches upon the problem of activation of international academic mobility of future specialists in applied mechanics and its influence on training of a competitive specialist. The notion of “international academic mobility” is specified and the opportunities that are provided by participation in international academic mobility programs of future specialists are defined. The concept of “readiness for activity”, which is a condition for successful performance of activities and “readiness of future specialists in applied mechanics for international academic mobility” as a system with a complex multicomponent structure that reflects the formation of motivational, cognitive, activity-based, communicative, orientational, evaluative, resultative, emotional and willing characteristics in the process of vocational training at higher technical educational institution are analyzed. The characteristics and components of readiness of future specialists in applied mechanics for international academic mobility in accordance with the specifics of their vocational training are determined.

Key words: international academic mobility, future specialist in applied mechanics, readiness for activity, higher technical education institution, vocational training, foreign language training, engineering, readiness for international academic mobility.